

Jerusalems fald

***Nøglevers: "For på grund af Herrens vrede skete dette i Jerusalem og Juda, at han til sidst kastede dem ud af sit nærvær. Da gjorde Zedekias oprør mod kongen af Babylon."
2 Kong 24:20***

***Udvalgte skriftsteder:
2 Kong 24:18-20; 25:1-21***

"De, der ikke kan huske fortiden, er dømt til at gentage den." (George Santayana, *The Life of Reason*, 1905). Det gamle Israels folk blev offer for denne sandhed. Efter at have gennemgået en række gode konger, men også mange onde konger, udtømte Israel og Juda Herrens barmhjertighed og tålmodighed over for dem. Deres fortid havde ingen indflydelse på deres nutid, og som følge heraf blev de dømt. Det tistammers rige Israel var blevet udslettet af Salmanassar, konge af Assyrien, cirka 135 år før Zedekias' nederlag. (2 Kong 18:9-12). I stedet for at lære af historien valgte Zedekias at trodse Guds domme.

Profeten Jeremias beskrev klart de kommende domme og hvordan Juda burde reagere korrekt. "Så siger Herren: Den, der bliver i denne by, skal dø af sværd, af hungersnød og af pest; men den, der går over til kaldæerne, skal leve; hans liv skal være som en præmie for ham, og han skal leve. Så siger Herren: Denne by skal helt sikkert overgives i hænderne på Babylons hær, som skal indtage den." (Jeremias 38:2-3) Med andre ord: "Ydmyg jer under Guds mægtige hånd. Overgiv jer til kaldæerne, accepter denne guddommelige straf, og I vil leve. Modsæt jer, og I vil helt sikkert dø af sygdom, sult eller vold." Zedekias afviste ydmyghed og omfavnede hovmod og valgte trodsets vej. Han troede ikke på eller stolede på Guds magt.

2 Kong 24:18-20

Vi kan lære af denne beretning og anvende den i vores kristne liv. Først og fremmest skal vi adlyde Gud. Vi skal ikke søge "andre muligheder" for at gøre hans vilje. Der findes ingen for kristne. "Klæd jer i ydmyghed, for Gud modstår de stolte, men giver nåde til de ydmyge. Derfor skal I ydmyge jer under Guds mægtige hånd, så han kan ophøje jer, når tiden er inde, og kaste al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer." 1 Peter 5:5-7

Virker Guds vilje ubehagelig og i strid med vores jordiske ønsker? Tænk over det budskab, som kong

Salomo forkynder: »Min søn, foragter ikke Herrens tugt, og afvis ikke hans irettesættelse. For den, som Herren elsker, tugter han, ligesom en far tugter den søn, han har kær.« (Ordsprogene 3:11-12). Apostlen Paulus giver et smukt indblik i Salomos råd: "Desuden har vi haft menneskelige fædre, som rettede os, og vi viste dem respekt. Skal vi ikke så meget mere være underdanige over for åndernes Fader og leve? For de tugtede os i nogle få dage, som de fandt bedst, men Han for vores bedste, for at vi kan få del i hans hellighed." Hebræerne 12:9-10

Hvis kong Zedekias havde haft den samme forståelse, som vi har fået, havde han måske valgt at underkaste sig Herren og leve. Guds tugt opfattes generelt som straf. Til en vis grad er det også sådan. Men den større lære og erkendelse er, at hans tugt er til vores bedste. Den fremmer væksten i guds frygt. Gud korrigerer os for at hjælpe os. Havde Juda adlydt, ville de have overlevet, trods Jerusalems ødelæggelse. For kristne er det til deres fordel at acceptere Guds tugt, så de kan blive "delagtige i hans hellighed".